

DE APOSTELBODE

Jaargang 10 | nummer 4 mei 2020

**we kunnen niet vieren
in onze kerken maar wel ...**

ONLINE

YouTube H. Antonius Abtkerk Wijchen

De Twaalf
Apostelen

H. Jozef-Alverna, H. Johannes de Doper-Balgoij, H. Victor Batenburg,
H. Anna-Bergharen, H. Judocus-Hernen/Leur, H. Georgius-Heumen,
H. Antonius Abt-Nederasselt, H. Damianus-Niftrik,
H. Antonius Abt-Overasselt, H. Antonius Abt-Wijchen-centrum,
Emmanuel-Wijchen-Achterlo, H. Paschalis-Baylon-Woezik

EENDRACHT

*Nu de stilte spreekt
rust de vrede van Godswege
als schakel tussen jou en mij.
Bij nacht en ontij draagt het ons
naar het morgenlicht
waar de Vorst van vrede
sluimert noch slaapt.
Zijn altijddurende nabijheid
brengt ons samen door het Woord
dat leven geeft
"Ik ben met U".*
Joke Plamont - Mees

OM TE NOTEREN

CORONAVIRUS BEPAALT AGENDA.

Vanwege het coronavirus zijn alle vermelde activiteiten onder voorbehoud.

Volg a.u.b. de media en kijk op onze website www.detwaalfapostelen.nl voor actueel nieuws.

14 MEI INLEVERDATUM KOPIJ

Apostelbode: Nr. 5 (2020)

* 28 MEI 19.30 – 22.30 UUR PAROCHIECENTRUM WIJCHEN

'Geloven Nu', afsluiting cyclus met een filmavond

3 JUNI 10.00 – 11.30 UUR KERKZAAL EMMANUELKERK

'Herbergkoffie' Koffie-ontmoetingsmorgen

* 17 t/m 24 OKTOBER (HERFSTVAKANTIE)

Jongeren- en gezinsbedevaart naar Lourdes

* hiervoor dient u zich aan te melden

VANUIT DE REDACTIE

Het eerstvolgende nummer is bedoeld voor de periode van 6 juni t/m 5 juli (vieringen t/m 12 juli). Schrijft u mee? Kopij

kan tot en met 14 mei per e-mail worden gezonden naar apostelbode@detwaalfapostelen.nl, of ingeleverd worden op het parochiecentrum, Oosterweg 4, 6602 HD Wijchen.

Zolang de coronamaatregelen duren gaat de inloophmorgen niet door.

Annie, Nel, Toos en Waldi

DOET U AL MEE? REKENING: NL65 RABO 0135 4634 59

O.V.V. ACTIE KERKBALANS

Parochie De Twaalf Apostelen Wijchen

	2019	opgeteld	2020	opgeteld	verschil
februari		110.007		106.412	-3.595
maart	12.061	122.068	10.210	116.622	-5.446

Als u hebt meegedaan met de Actie Kerkbalans 2020, hartelijk dank.

KAPELLENTOCHT?

Dit bericht is begin april opgemaakt. Het vraagteken geeft aan dat we als voorbereidingscomité van de dekenale Kapellentocht 2020 op dit moment ervan uitgaan, dat de Kapellentocht op de tweede pinksterdag, 1 juni aanstaande, niet doorgaat. Premier Rutten noemde het 7 april reëel, dat de genomen maatregelen doorgezet worden. Terug naar normaal wordt een zaak van lange adem. De Nederlandse bisschoppen hebben alle publieke vieringen afgelast tot en met Pinksteren, 31 mei.

Nu valt de tweede pinksterdag wel op 1 juni, maar de coronacrisis is zo onvoorspelbaar dat wij op dit moment

geen andere conclusie kunnen trekken dan hierboven vermeld.

De mogelijkheid om een besloten viering op de Kapelberg te houden heeft momenteel geen voorkeur en het is de vraag of dit technisch uitvoerbaar is.

Voorlopig moeten we erg waakzaam zijn!

Organisatiecomité Kapellentocht 2020

WIJCHENSE WERELDWINKEL

Touwslagersbaan 8 Wijchen

Steun in deze moeilijke tijd ook uw lokale winkeliers.

OVERWEGING

ALS JE GEWONE ARBEIDZAME LEVEN OP DE PROEF WORDT GESTELD

Ineens heb ik geen reguliere vieringen meer, geen groepsbijeenkomsten, zelfs geen huisbezoek of teamoverleg. En met die gangbare bijeenkomsten lijken ook de voorbereidende uren en de nazorg te verdwijnen.

Ik hoor op dat moment op het journaal dat werkenden in de kerk niet tot de cruciale beroepen horen. Dat voelt vreemd. Temeer omdat ik samen met mijn collega's altijd benadruk dat geloven gebeurt met heel je hart, met heel je ziel en met heel je verstand. God is niet een hobby, is niet iets dat pas komt als basisbehoeften zijn bevredigd, is niet iets dat je uit kunt zetten totdat deze coronacrisis over is. God gebeurt altijd en overal voor wie het wil zien en zich daaraan over kan geven. God gebeurt altijd op de manier die kan en past. Want God zag eens ooit het leed van zijn volk en bracht redding. Hij stuurde verspieders zoals Mozes op pad, mensen die medemensen meenemen naar daar waar het leven meer glans kan krijgen. De aartsvaders, de profeten, hele volkeren gingen zich gaandeweg herkennen in die ene God. En in het Nieuwe Testament gaat Jezus in dat spoor verder: door in woorden en vooral door daden te getuigen van die bevrijdende God die elke dag als een nieuwe dageraad oplicht, als een uitnodiging om het leven vooral als een gave te zien die erom vraagt geleefd te worden.

Natuurlijk doen 'wij gelovigen' ertoe. Daarom word ik gewoonweg warm van al die kaarsjes

die dagelijks op de Berghareense Kapelberg worden aangestoken, word ik warm van opengestelde Mariakapellen en kerken, word ik warm van de onderlinge band die veel kerkgangers gaande houdt, word ik warm van wat mensen mij aan de telefoon toevertrouwen, word ik warm van de Schriftteksten die ik nu ik dit schrijf – vastentijd – tot me mag nemen.

Samen met u allen word ik momenteel op de proef gesteld. Laat dat nou juist een kernnotie van geloven zijn. Je op de proef gesteld weten en daarmee vrijmoedig aan de slag gaan en in verbondenheid met je tochtgenoten verder op weg gaan. Dat is Pasen en Pinksteren ineen. Hoe onwerkelijk onze huidige realiteit ook is, blijf erop vertrouwen dat we er niet alleen voorstaan. Want God trekt met ons mee.

Ik wens u allen een behoedzame tijd toe!

Pastoraal werker Jack Steeghs

jack.steeghs@detwaalfapostelen.nl of 06-26989411

OORVERDOVENDE STILTE

Beste mensen,

Op Witte Donderdag, het begin van het paastriduum, schreef ik het volgende.

Deze week is de Goede Week, ook wel genoemd de Stille Week. Een voorbereiding op het verhaal van de lijdensweg van Jezus. Een week van bezinning, van stil zijn en inkeer. Maar hoe kan dat als we midden in een crisis zitten die elke dag weer het nieuws bepaalt?

‡ Hoe kun je stil zijn in de drukte van de ic, waar zoveel mensen vechten voor hun leven?

‡ Hoe kun je stil zijn als je elke dag weer nieuwe berichten krijgt over het aantal mensen dat is overleden aan het coronavirus?

‡ Hoe kun je stil zijn als juist op dit moment de eerste Batenburger met het coronavirus in het ziekenhuis opgenomen wordt? Het is schrikken en het doet je heel veel om zo iemand weg te zien gaan. Je weet nog niet hoe het zal aflopen. Je kunt alleen bidden, zoals hij gevraagd heeft.

‡ Hoe kunnen we stil zijn als de televisie, de kranten en internet vol staan van alle berichten over corona? De pijn, het verdriet, het niet weten wat nu. Een kroon van verdriet, een kroon van pijn. Zoals de doornenkroon die Jezus op zijn hoofd kreeg nadat hij gevangen was genomen. Ook Hij kon niets doen tegen wat Hem werd aangedaan. Machteloos, zoals ook wij nu machteloos zijn in deze ongelijke strijd.

De hele wereld roept om hulp, de hele wereld huilt om zoveel mensen die overlijden aan deze, nu nog ongrijpbare ziekte.

En dan toch, toch is er de hoop. Want hoop doet leven. De hoop en de liefde die overwint. Leven dat de dood overwint. En dat mogen we, dat moeten we nu naar buiten brengen. Dit coronavirus is niet het einde, zoals de kruisiging van Jezus ook niet het einde was. Er komt een nieuw begin, ook voor ons. Dit is niet het einde! Want op paasmorgen mochten we met weinig mensen in de H. Antonius Abtkerk en velen op digitale wijze vieren dat Jezus is opgestaan uit de dood. Zo zullen wij corona

overwinnen! Wij zullen het samen moeten doen. Elkaar ondersteunen met de telefoon, een kaartje en klein bericht. Wij proberen op deze manier met u contact te houden. Zo mag en kunt u mij spreken.

Ik wens u allen alle goeds toe en wees er voor elkaar.

Diaken Hennie Witsiers

06-20541732

(tekening gemaakt door Francis van Broekhuijzen)

ANDERE TIJDEN

PASTORAAT TERWIJL HET STORMT

Op vrijdag 27 maart was er vanuit Rome een rechtstreekse uitzending vanaf het plein voor de Sint-Pieter. Het regende en we zagen een eenzame witte gestalte langzaam de treden voor de kerk opgaan. De Heilige Vader zou zich die avond tot de hele wereld richten met indrukwekkende woorden van hoop en vertrouwen. Daarna volgden een gebedsmoment en een buitengewone zegen voor de stad en de wereld (urbi et orbi). Het was niet alleen bemoedigend maar vooral ook confronterend om de woorden van Franciscus weg te horen klinken over een leeg plein en door al even lege straten.

Ook in ons eigen Wijchen is het inmiddels een vertrouwd beeld. Er zijn veel minder mensen op straat en het is letterlijk veel stiller dan anders in het vroege voorjaar. In de ons omringende dorpen zal het wel niet veel anders zijn. Ook onze kerken zijn geworden tot huizen die niet langer bewoond lijken te worden en zou bij het tabernakel niet de Godslamp blijven branden, dan zou je zelfs het gevoel kunnen hebben dat Jezus ons verlaten heeft.

De Heilige Vader refereerde in zijn woorden op die bewuste vrijdagavond in maart ook aan dat gevoel van verlatenheid. Het verhaal over de storm op het meer werd gelezen en we hoorden daarin hoe de leerlingen van Jezus in paniek raakten toen de golven steeds hoger gingen. Jezus lag te slapen op het achterdek en ondertussen bekreep zijn tochtgenoten het gevoel dat ze er alleen voor stonden. Toen ze het echt niet langer uithielden, schreeuwden ze Hem wakker. Hoe het verhaal afloopt is bekend en juist die afloop mag voor ons een uitnodiging zijn om ook in deze bange en onzekere tijden ons vertrouwen niet te verliezen. Jezus is er immers, ook nu, en talloze mensen bestormen Hem intussen met hun smeekgebed om toch iets voor zijn lijdende mensen te doen. Wat een hoop spreekt er uit de tientallen kaarsjes die iedere dag in onze kerken en kapellen – dank aan Marijke voor de tijdelijke kapel in de Paschaliskerk! – branden en hoe bemoedigend is het om te weten dat bij al die lichtjes minstens zoveel gebeden horen.

Terwijl je deze regels leest, bevinden we ons midden in de paastijd. Het vuur van de verrijzenis heeft het donker van de nacht uiteengescheurd en we hebben de oude verhalen van uittocht en bevrijding met elkaar gelezen. Uit die verhalen spreekt één overtuiging heel duidelijk: 'God trekt altijd mee met de mensen die Hij liefheeft!' Die

belofte deed Hij aan zijn volk in de woestijn en die belofte deed ook Jezus aan zijn leerlingen op de morgen van zijn Hemelvaart: 'Ik blijf bij jullie en zal jullie de Helper en Trooster sturen.'

En troost hebben we misschien wel meer dan ooit nodig. We verloren dierbare mensen die gedurende vele jaren onze geloofsgemeenschappen mee hebben gedragen en anderen herstelden met veel moeite van het virus dat op hun weg kwam. Het virus dat zelf weer andere virussen met

zich meebrengt: eenzaamheid, wanhoop, angst, verdriet... Ook daar kun je goed ziek van worden. Hoe goed is het dan om te mogen zien dat onze parochianen elkaar weten te vinden. Er wordt regelmatig gebeld, er zijn WhatsAppberichten en enkelen durven het zelfs nog aan om elkaar op te

zoeken. Nee, de gemeenschap valt dus niet uit elkaar, maar ze krijgt nu tijdelijk een andere vorm. Dit alles gaat aan mij als pastor niet voorbij. De bezigheden waar een dag normaal gesproken mee wordt gevuld, zijn weggefallen en met elkaar zoeken we naar mogelijkheden om toch betekenisvol te werken. Mijn eigen werkweek is wat korter dan normaal en de rust die dit met zich meebrengt, is misschien wel één van die voordelen die volgens Johan Cruijff met ieder nadeel gegeven zijn. Die rust maakt het mogelijk om eens wat langer met parochianen te telefoneren en ook huisbezoeken verlopen minder onder tijdsdruk. Ja, je leest het goed, die huisbezoeken gaan – zij het ook mondjesmaat en steeds op aanvraag – gewoon verder en het zijn vaak mooie gesprekken die dan gevoerd worden. Gesprekken waarin bijna altijd wel iets doorklinkt van het vertrouwen dat uiteindelijk ook deze storm tot bedaren wordt gebracht. Natuurlijk is er ook het nodige dat wel gewoon doorgaat. Zo zijn er de uitvaarten die juist nu – in kleinere kring – om nog meer persoonlijke aandacht vragen. Ook de voorbereiding voor het nieuwe jaarprogramma in de Schakel is in volle gang en er wordt al nagedacht over de vorm waarin we de vieringen van de eerste communie kunnen laten plaatsvinden. Het scheepje van de kerk vaart dus rustig verder – behoedzamer, met minder passagiers en langs een andere koers – maar wel met de zekerheid dat we de veilige haven zullen bereiken om daar al die tochtgenoten, die nu tijdelijk zijn uitgestapt, weer aan boord te nemen.

Ik hoop dat ze, als het zover is, met nieuwe energie en verrijkt met de gaven van de Heilige Geest, weer samen op weg durven te gaan. Vol vertrouwen de toekomst tegemoet, omdat Jezus bij ons is en een plan van liefde heeft met ieder van ons.

Wees dus niet bang voor wat komen gaat want Hij laat ons nooit in de steek.

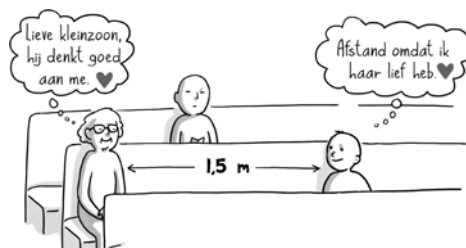
Voor de dagen die voor ons liggen wens ik jou en alle mensen die je lief zijn Gods bescherming en een bestendige gezondheid toe!

pastororaal werker Andreas Inderwitsch

PASTORALE ERVARING TIJDENS CORONA

De coronacrisis zoals we die tot nu toe hebben meegemaakt, heeft zeker veel veranderingen gebracht in onze plannen, acties en de manier waarop we met elkaar omgaan. Er is niemand, geen familie of instelling die niet wordt beïnvloed door deze onverwachte veranderingen. Als priester/pastor wil ik hier in een paar woorden vertellen hoe de veranderingen, veroorzaakt door de coronacrisis mij en mijn pastoraat hebben beïnvloed en wat dit alles voor mij betekent. De fysieke afstand die door de coronacrisis wordt opgelegd om de mogelijkheden van de verspreiding van het virus te beperken, betekent een grote beperking in ons persoonlijk contact en in onze pastorale zorg voor onze ouderen en zieken die tot de risicogroep behoren. Eerlijk gezegd is deze maatregel die op de een of andere manier ontspannend klinkt omdat iedereen thuis moet blijven, helemaal niet gemakkelijk voor mij. Ik kan namelijk als pastor niet met mensen liturgie vieren. En ik weet dat er mensen zijn die ik, vooral in deze moeilijke tijd, zou willen bezoeken om hun een woord van aanmoediging en hoop te brengen, maar ik kan het gewoon niet doen. Deze situatie legt niet alleen een aantal strikte beperkingen op aan mijn pastorale verplichtingen en het gebruikelijke persoonlijke contact met de mensen onder de pastorale zorg, maar daagt je tegelijkertijd uit om creatiever te worden en nieuwe manieren te vinden om met iedereen in contact te blijven. Mijn reguliere huisbezoek wordt stopgezet en dit wordt nu vervangen door regelmatig telefonisch contact of in deze paastijd het sturen van een speciale paaskaart met een woord van steun, aanmoediging en hoop om onze ouderen en zieken te verzekeren dat ze niet worden vergeten. Dat zijn maar kleine dingen die je als pastor doet. Maar de reacties die je van de mensen krijgt, laten je gewoon weten hoezeer ze die kleine dingen waarderen.

Wat voor mij als pastor het moeilijkste en pijnlijkste deel van deze zeer moeilijke tijd is, is na te denken over hoeveel van onze mensen in stilte sterven en weg van hun geliefden. Mensen die sterven zonder de kans te hebben om afscheid te nemen van degenen van wie ze houden en velen van hen moeten sterven zonder het laatste sacrament van de ziekenzalving en zonder de complete kerkelijke uitvaartliturgie. Veel gezinnen moeten nu tevreden zijn met alleen maar

een kort kerkelijk ritueel dat is aangepast aan de omstandigheden en onderworpen aan de strikte maatregelen ter voorkoming van de corona. Ik moet toegeven dat in de keren dat ik met een dergelijke situatie ben geconfronteerd, het niet altijd gemakkelijk was om een troostend woord te vinden om de pijn en het verdriet van de familie te verlichten. En hierdoor voel je je eigen beperking.

Dit zijn enkele van de pastorale realiteiten en uitdagingen waarmee velen van ons worden geconfronteerd als gevolgen van de coronacrisis. Hopelijk blijven we als pastores allemaal dicht bij onze mensen 'als herder onder zijn schapen' en proberen we alle middelen te gebruiken om het geloof van de mensen te versterken en hun te laten weten dat ze niet vergeten zijn, zelfs niet in deze moeilijke tijd.

pastor Yves Mambueni

DIGITALE COMMUNICATIE

Ook binnen de parochie zijn we druk op zoek naar manieren om met elkaar te blijven communiceren nu gewoon praten en elkaar zien niet meer zo makkelijk is. We willen toch met elkaar in contact blijven, blijven delen wat ons bezighoudt en elkaar op de hoogte blijven houden van nieuwe ontwikkelingen. We hebben daarvoor in tussen een aantal manieren gevonden.

Voor gezinnen is er de nieuwsbrief. Daarin zijn de afgelopen tijd bijv. tips gegeven over hoe je met kinderen thuis Pasen kunt vieren. Deze nieuwsbrief wordt per e-mail gestuurd naar alle ouders van communicantjes en vormelingen van de afgelopen drie jaar. In normale tijden wordt de nieuwsbrief eenmaal in de zes weken gestuurd, nu naar behoefte. Als u deze nieuwsbrief ook wilt ontvangen, stuur dan een mailtje naar: lara.vanderzee@detwaalfapostelen.nl

Op Facebook is de pagina De Twaalf Apostelen Jeugd & Jongeren nieuw leven ingeblazen. Via deze Facebookpagina laten we zien

wat er in onze eigen parochie gebeurt en geven we tips door vanuit andere katholieke organisaties. Kom gerust kijken en volg de pagina.

Actuele informatie is ook te vinden op de website van de parochie: www.detwaalfapostelen.nl

HET KRUIS: WIJ ZIJN DE TIJDEN

Onzeker en kwetsbaar zijn onze dagen. Het kruis is oorverdovend stil aanwezig op straat en in huizen waar mensen in afzondering zijn. In ziekenhuizen is er de oplopende spanning om steeds goede en toegewijde zorg te kunnen blijven verlenen. Er is

ook het verdriet van mensen die angstige dagen beleven en geliefden zien overlijden in afzondering. Het kruis is eveneens daar waar mensen het waarom van de afzondering niet kunnen begrijpen, en het moeilijk is om de rust te bewaren.

Deze week ondergaan velen de last van het kruis in onmacht en verbijstering. Gisteren vierden we Palmzondag met de intocht in Jeruzalem. In een lege kerk, met enkele pastores. Het passieverhaal werd gelezen en de palmtakjes gezegend. Ze kunnen in de Mariakapel worden afgehaald. Het kruis staat centraal in de viering van Palmzondag. De intocht van Jezus is een begin. Dienstbaarheid is het sleutelwoord voor de missie van Jezus in deze week.

Kruis en dienstbaarheid? Een moeilijke combinatie. Lijden en sterven zijn nergens dienstig aan. Het antwoord op het verdriet is vooral stilte. Echter, de gang van de Goede Week laat een weg van dienstbaarheid zien. Zoals Jezus met zijn apostelen bij alle gebrokenheid en verraad, desondanks de paasmaaltijd vierde, zo kunnen we door te dienen ook in deze tijd de weg door het kruis heen naar nieuw leven vieren.

In onze parochiegemeenschappen zien we veel onderlinge steun en betrokkenheid in woord en daad. In kapellen wordt gebeden en worden kaarsen ontstoken. Steeds meer mensen hebben intussen de mogelijkheid gevonden om via het YouTubekanaal mee te vieren met de besloten vieringen vanuit de Antonius Abtkerk in Wijchen. Mensen bellen en mailen met elkaar en velen dragen op allerlei wijze zorg voor anderen in hun omgeving. Dank voor ieders inzet!

Ook dat zijn onze tijden. Velen dienen anderen door rekening met elkaar te houden en voorzichtig te zijn. Anderen dienen velen door zich ondanks risico in te zetten voor de voortgang van het dagelijks leven. Het kruis van Jezus was er niet om gediend te worden en om vast te pinnen. Door zijn houding van dienstbaarheid werd het kruis een teken van nieuwe hoop. Wat aanvankelijk het signaal afgaf van schande en vernedering, werd een overwinningsteken. Ook dat zijn onze tijden. In de paaswake worden verhalen verteld waarin God, in alle tegenstrijdigheid, met zijn volk werkt

in tijden van tegenspoed en verdrukking. De vertellingen geven als boodschap dat het kruis een doorgang is. De onzekerheid en angst zijn evengoed onderdeel van het kruis als de hoop op bevrijding en betere tijden. Wij zijn de tijden, ook in deze tijd.

Daarom bidden we deze week in kapellen en kerken en vieren de plechtigheden in de Goede Week en Pasen in verbondenheid met de grote kring die we vormen als parochie. In afzondering, maar verbonden in vertrouwen dat het dienen van velen ons de weg door het kruis van onze tijden gaat wijzen. In bijzondere verbondenheid met de mensen die ziek werden en overleden.

Pastoor Martin Claes

VASTENMAALTIJD BIJ PASTOR YVES

Wat een mooie elfde keer vastenmaaltijd bij de pastor moest worden, werd door het coronavirus aardig in de war geschopt. Op de eerste twee bijeenkomsten waren voldoende gasten aanwezig. Maar bij de derde maaltijd waren er al een paar gasten afgehaakt vanwege het rondgaande virus. De vooruitzichten voor de volgende vastenmaaltijden waren zo somber, dat wij besloten hebben om de rest af te blazen. Wat natuurlijk heel jammer was gezien de voorbereidingen van de kooksters, coördinator en de gastvrije ontvangst bij pastor Yves. Bij de eerste drie maaltijden waren gelukkig nog voldoende gasten aanwezig, zodat we deze toch geslaagd kunnen noemen. Wij hadden het liever anders gezien, maar gezondheid gaat voor alles. Misschien kunnen we deze maaltijden nog op een later tijdstip houden, maar of er dan nog genoeg animo is moeten we afwachten. In ieder geval is er een basis gelegd voor het project van dit jaar: zorgen voor materialen, voorlichting en medicijnen om malaria te bestrijden. Ditzelfde geldt ook voor de vastenactiecollecte langs de deur, die ook op een later tijdstip plaats zal vinden. In ieder geval heeft iedereen die hier bij betrokken is geweest zijn best gedaan om deze vastenmaaltijden tot een goed einde te brengen. Ook hebben we nader kennis kunnen maken met pastor Yves, die zich nu ook van een andere kant kon laten zien. Allen hartelijk bedankt voor jullie inzet en hopelijk volgend jaar beter.

Leo van Oss

HET KERKGEBOUW

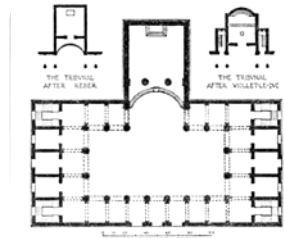
DEEL 1. VANAF DE EERSTE CHRISTENEN TOT HEDEN

Over kerkgebouwen is in onze tijd veel te doen, met name over sluitingen en de problemen die daarmee samenhangen. In een drietal artikelen ga ik in op de ontwikkeling van het kerkgebouw in de loop van de geschiedenis, op de teruggang en de sluiting van kerken en tenslotte zal ik proberen een toekomstperspectief te schetsen.

Reeds de eerste christenen hadden behoefte aan een ruimte om samen te komen voor de eredienst en het gebed. De gemeenschap van gelovigen kwam samen in een particulier huis met voldoende ruimte. Dit was de huiskerk, waarover de apostel Paulus spreekt in zijn brief aan de Korintiërs (1 Kor.11,17-34).

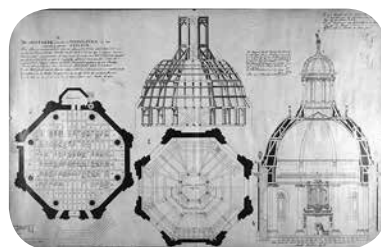
Vanaf begin derde eeuw ontstond het kerkhuis, dat eigendom was van de geloofsgemeenschap en bestond uit een doopruimte en een kerkzaal. Hiervan is nog een voorbeeld gevonden aan de rivier de Eufraat in Doura-Europos. Uit het kerkhuis ontstond geleidelijk het kerkgebouw in al zijn vormen en stijlen.

Ik herinner me uit mijn jeugd, dat ik op zondagmorgen als misdienaar vanuit Franeker bij gelegenheden naar Sint Jacobiparochie ging om de mis te dienen. In het huis van de pastoor kwam de toen nog kleine geloofsgemeenschap bijeen; deels bekeerlingen en doopleerlingen. De woonkamer werd ontruimd, het altaar opgebouwd en de stoelen klaargezet voor de eucharistieviering. Na de viering werd alles weer als tevoren ingericht, werd gezamenlijk koffiegedronken en geanimeerd nagepraat. De missiepost, die de franciscanen vanuit Drachten hadden opgezet en 'uithof' werd genoemd, groeide later uit tot een kleine zelfstandige parochie met een eigen kerk in Sint Annaparochie, een wat groter dorp in Noord-Friesland. Deze situatie deed me denken aan de huiskerk uit het begin van het christendom.

Historisch gezien ontstond na de lokale parochiekerk de bisschopskerk, die langzamerhand een bovenlokale functie kreeg. De bisschop werd hoofd van het diocees (bisdomein). In die kerk stond de cathedra, de zetel, van waaraf de bisschop preekte. De kerk kreeg zo de naam kathedraal. Er ontstonden nog twee soorten kerken: de kloosterkerk, meestal buiten de stad, waar de kloostergemeenschap onder leiding van de abt woonde en de bedevaartskerk of pelgrimskerk, zoals de Sint-Pieter in Rome, de Heilige Grafkerk in Jeruzalem, Santiago di Com-

postella, Lourdes. Ook zijn er verschillende typen van kerkgebouwen te onderscheiden. Allereerst de basilica, die teruggaat op de keizerlijke architectuur uit de vierde eeuw. Dit type bleef tot de negentiende eeuw bestaan. De basiliek heeft een middenschip met ramen en twee of vier zijbeuken in oost-westrichting. In grote gebouwen lopen de vijf schepen uit op een dwarsvleugel in noord-zuidrichting. Uiterlijk eenvoudig, van binnen vaak feestelijk versierd met mozaïeken.

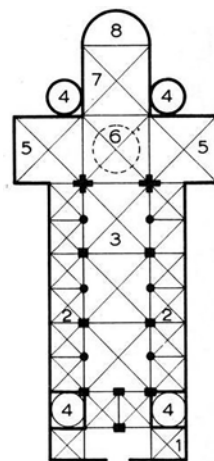
Als tweede type kennen we de koepelkerk, centraalbouw met een machtige koepel op een ronde of achthoekige onderbouw. Als

voorbeelden: Aken en Constantinopel.

Tenslotte de kruiskerk. Het grondplan kan een Griekse of Latijnse kruisvorm hebben.

Deze grondvormen zien we in latere architectuur terug, zij het met stijlveranderingen.

Vanaf de middeleeuwen ontstaat allereerst de romaanse stijl. Deze kerk is gewelfd en kent zijkapellen met een altaar. Daarop volgt de gotische stijl. Deze kerken hebben een grote hoogte, beeldhouwde portalen, hoge gebrandschilderde ramen. Wereldberoemd zijn de kathedralen van Reims en Chartres. Ook onze Sint-Jan in Den Bosch mag er zijn.

Vervolgens de barok. De barokkerk wil de illusie wekken van een feestzaal met extatische plafondschilderingen en veel beelden. Naar de moderne tijd toe kennen we de neogotiek en de neobarok, maar worden er wereldwijd vele kerken gebouwd waarbij je nauwelijks van een stijl kunt spreken. De opdrachtgever heeft wensen en de architect komt met zijn bouwplan. In de voorbije eeuwen zijn er ontelbare kerken gebouwd en steeds weer bijgebouwd, zeker in de bloeiperiode van het katholicisme in de negentiende en de eerste helft van de twintigste eeuw. Alleen in Rome al staan rond de negenhonderd kerken. Al die kerken zijn gebouwd ter ere Gods. Wereldwijd treffen we architectonische hoogstandjes aan. Ik noem hier alleen de beroemde 'Sagrada Familia' van de architect Gaudi in Barcelona. Aan dit schitterende kunstwerk is al meer dan honderd jaar gebouwd conform het plan van Gaudi, die in 1926 overleed. De voltooiing laat nog op

zich wachten. Behalve de grote rijkdom aan kerken in de wereld, hebben we het nog niet gehad over het interieur. De vele prachtige kunstwerken, beelden en schilderijen zijn van onschatbare waarde.

Een kerkgebouw is meer dan het materiaal waarvan het gemaakt is. Het is Gods Huis. Het is de gewijde ruimte waarin de gelovigen tot op de dag van vandaag samenkomen om te vieren, om te bidden, om stil te zijn. Hier worden de sacramenten ontvangen. Hier wordt getrouwd en nemen we afscheid van onze dierbare overledenen. Dit gebouw is ons vertrouwd, we hechten eraan en sluiten met pijn in het hart de deuren. Toch zijn we helaas in de neergang terechtgekomen als gevolg van allerlei ontwikkelingen. Daarover gaat mijn volgende bijdrage.

Koos Leemker

HEMELVAART

Op Hemelvaartsdag zien de leerlingen van Jezus dat Hij voor hun ogen naar de hemel is opgevaren. Een verbijsterend ogenblik voor allen die Hem liefhadden.

Zeker, de Heer had hun al vaak gezegd, dat Hij van hen weg zou gaan,

want Hij moest zijn in het huis van de Vader. Maar toch, als het dan zover is, valt dat erg zwaar. In de tijd, de veertig dagen tussen Verrijzenis en de komst van Heilige Geest, hebben zij het er ongetwijfeld vaak over gehad met elkaar, hoe het dan met hen moest, als de Heer er niet meer is. En nu is het dan zover. Scheiden doet lijden. Vooral, wanneer je afscheid moet nemen van iemand, met wie je je leven deelde. Die alles in jouw leven betekende. Ze hadden wel gehoord, hoe de Heiland hun moed insprak, toen Hij zei: "Ik zal u niet verlaten, Ik ben met u". Zij begrepen ook, dat Hij de Trooster zou zenden. Maar ja, dat waren ze op dat moment van afscheid even kwijt. Zij zagen alleen maar die lege plek die Hij achterliet. Pas later zouden zij zich de troostrijke woorden van Jezus weer herinneren!

Wij kunnen dan ook heel goed begrijpen dat zij naar de hemel staarden, helemaal verbijsterd. Misschien hoopten zij wel dat Hij zou terugkeren van achter de wolk. Dat staren is veelbetekend. Zij stonden als aan de grond genageld. Hoe lang? Er is dan geen tijd meer. Dan bestaan

alleen nog maar die ander en jij, die ander die je niet missen kunt en die je nu kwijtraakt.

Maar terwijl zij zo staan en opzien naar de hemel, worden zij tot zichzelf gebracht doordat twee mannen ineens naast hen staan. Twee mannen in witte kleding. Ze zeiden: "Waarom staan jullie daar zo naar de hemel te staren? Deze Jezus, die van jullie is weggenomen, zal op dezelfde wijze terugkeren zoals jullie Hem naar de hemel hebt zien varen." Ze krijgen dus een verklaring en een bemoediging. Jezus is wel weg, maar zal weer terugkomen, precies zo, uit een wolk van de hemel. Nu nog niet, later. Nu hoeft je daarop nog niet te wachten, maar wees zeker, Hij komt terug, eens.

Diaken Hennie Witsiers

NABIJHEID

SOMS DENK IK ...

Als vele mensen met allerlei problemen (depressie, eenzaamheid, teleurstelling, enz.) eens meer mensen in hun nabijheid 'voelden', die echt van harte het leed met hen wilden delen, dan zouden de problemen al voor de helft verminderd zijn. Ik denk, dat dan ook het slikken van pillen in zo'n situatie drastisch zou verminderen. Zelfs mensen die vlak voor hun dood staan, hebben vaak meer behoefte aan het voelen van een anders 'nabijheid' dan een extra dosis pijnstillers.

SOMS DENK IK ...

Waarom vragen mensen aan een zieke altijd hoe het hun 'lichamelijk' gaat, terwijl ze goed weten dat er geen verbetering mogelijk is? Ze weten toch dat de mens meer is dan een lichaam? Er zijn maar zo weinig mensen die oog hebben voor de pijn die zich in het hart doet gevoelen. Aandacht voor de tranen die het hart schreit. Zelden hoor je: kun je het geestelijk aan?

SOMS DENK IK ...

Hoe kunnen mensen zich volledig laten inpalmen door hun bezit? Dagelijks ervaren ze toch dat in een oogwenk alles uit handen geslagen kan worden. Niets is eeuwig op deze aarde. Alles is een kortstondig geschenk. Geniet er dan een beetje van en laat anderen er ook een beetje blij om zijn. In een doodskleed zitten geen zakken. De ouder wordende mensen zouden dat toch moeten begrijpen.

SOMS DENK IK ...

Werkelijk bezit is alleen datgene wat je 'aanschat' in je hart draagt: liefde, geloof, eerlijkheid, zorgzaamheid, gevoel voor schoonheid, vrijgevigheid, vlijt, barmhartigheid. Al die immateriële waarden die je van thuis hebt meegekregen of

die anderen je bijgebracht hebben. Niemand kan ze van je afnemen. Al het andere wel!

SOMS DENK IK ...

In een mensenleven is alles zo veranderlijk. Dat ontdekte een man die in het spiegelende oppervlak van een stille vijver klaar en duidelijk zijn gezicht zag. Maar iemand gooide een steentje in het water en het gezicht kwam vol rimpels te zitten. Een gaaf gezicht werd een gezicht vol grimassen. Er is zo weinig nodig om een situatie totaal te veranderen. Deze werkelijkheid moeten we goed voor ogen houden en ermee leren leven. Vreugde en verdriet liggen dicht bij elkaar.

SOMS DENK IK ...

Mensen zouden meer naar de gang van de natuur moeten kijken, daar is het ook een voortdurende afwisseling van donker en licht. De nacht kan wel eens lang duren maar altijd wordt het weer licht. De natuur kan een enorme bron van inspiratie zijn. Steeds komt er nieuw leven. Zo is het ook in een mensenleven, zelfs in de dood...

Gelezen en overgenomen door
diaken Hennie Witsiers

BLIJ MET.....

Meer dan honderd organisaties waren uitgenodigd door de kringloopwinkel Vraag en Aanbod om te delen in de winst. Toegekende bedragen, meer dan € 70.000,00 ter ondersteuning van goede doelen, zouden symbolisch uitgereikt worden tijdens een feestelijke middagbijeenkomst in de kringloopwinkel aan de Kruisbergseweg. Door de coronacrisis kon deze sympathieke geste echter niet doorgaan. Gelukkig is onze aanvraag om een geldelijke ondersteuning wel gehonoreerd en mogen we een bedrag van € 250,00 tegemoet zien. Een bedrag dat meer dan welkom is, want museum De Kijkzolder heeft aan het Rijke Roomse Leven geen 'dikke' portemonnee overgehouden. Ook vorig jaar mochten we een cheque ontvangen. Te zien op bijgaande foto !

Gerard Toonen

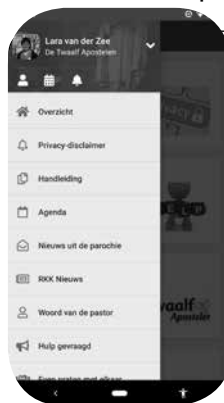
WHATSAPPGROEP DE TWAALF APOSTELN

In de parochie bestaat er bij veel mensen de behoefte om informatie te ontvangen over actuele gebeurtenissen

in onze geloofsgemeenschappen en over activiteiten en vieringen. In deze tijd, waarin heel veel onzeker is geworden en mensen noodgedwongen afstand tot elkaar moeten bewaren, is die behoefte misschien nog wel groter. Een van de moderne middelen om informatie snel te verspreiden is WhatsApp. Veel mensen – ook ouderen – gebruiken deze applicatie inmiddels om in contact te blijven met familie en vrienden. Sinds kort is er ook voor onze parochie een WhatsAppgroep waarvoor je je kunt aanmelden. Wees niet bang voor een stortvloed aan ongewenste berichten, want het is in deze groep niet mogelijk om zelf berichten te versturen. Het is dus – net zoals de Apostelbode – een vorm van eenrichtingsverkeer. Dat betekent overigens niet dat er niet gereageerd mag worden, maar dat moet dan langs andere kanalen. Wil je op deze manier op de hoogte blijven van nieuws uit de parochie – en dus worden toegevoegd aan de groep – stuur dan een WhatsAppbericht aan pastor Andreas: 06-48256940 of stuur even een mailbericht met je 06-nummer naar andreas.inderwisch@detwaalfapostelen.nl. Voorwaarde is natuurlijk wel dat je over een smartphone met WhatsApp beschikt. Van harte welkom om van deze nieuwe communicatievorm gebruik te maken!

pastoraal werker Andreas Inderwitsch

MIJNRKK-APP

Er is een nieuwe app voor de telefoon. Deze is er voor alle parochianen. Via deze app kan informatie doorgegeven worden, bijvoorbeeld over gewijzigde openingstijden of bereikbaarheid van de parochie. Je kunt er ook overwegingen rustig teruglezen en parochianen kunnen er onderling berichten met elkaar delen of (hulp)vragen stellen.

MijnRKK is gratis te downloaden via de App Store (Apple) of de Play Store (Android). Om toegang te krijgen moet u aangemeld worden via de parochie. Stuur daarvoor een mailtje naar: MijnRKK@detwaalfapostelen.nl

PINKSTEREN

Pinksteren is een van de drie grote feesten van het kerkelijk jaar. Dat Pinksteren een feestdag is, nog wel een dubbele, dat weet een klein kind. Maar wat we nu eigenlijk met Pinksteren vieren, dat zullen maar heel weinig mensen, en zelfs gelovigen, kunnen vertellen.

Toch is het verhaal van de neerdaling van de Heilige Geest over de eerste christengemeenschap, de leerlingen, een heel bijzonder verhaal.

Het is een wonderlijk verhaal. We spreken daarom van het pinksterwonder. En dan hebben we het over de Geest van God die zichtbaar, in de vorm van vurige tongen, over de leerlingen needaalde. En dan kwam daar nog het zogenaamde 'talenwonder' bij. Want toen de apostelen moedig van Christus gingen getuigen, zo zegt het verhaal, hoorden hun toehoorders hen spreken in hun eigen taal. Een prachtig verhaal, eigenlijk te mooi om waar te zijn. Wat is er op die eerste pinkstermorgen nu echt gebeurd? Wie zal het zeggen? Maar eigenlijk is dat ook van minder belang. We kunnen ons beter afvragen wat de

schrijver van de Handelingen met zijn verhaal ons wilde vertellen. Een ding is zeker: de leerlingen hebben op die ochtend een ervaring gehad, iets meegemaakt, dat in hen een grote ommekeer teweegbracht. Ze werden letterlijk 'begeesterd' om de boodschap van Jezus van Nazareth uit te gaan dragen naar de wereld daarbuiten. Daar was moed voor nodig en die hadden ze nu op eens. Daar was geloof voor nodig en dat was sterker dan ooit. Daar was saamhorigheid voor nodig en ze waren het er samen over eens dat er werk aan de winkel was.

Ramen en deuren vlogen open en met heel veel vuur zijn zij de boodschap van Jezus gaan verkondigen.

Na hen hebben duizenden, ja miljoenen, die taak overgenomen en het geloof heeft zich de eeuwen door over geheel de wereld verspreid. De kerk heeft in de loop der eeuwen haar goede maar ook haar slechte tijden gehad; haar slagen maar ook haar falen. Onze tijd lijkt vooralsnog een van falen te zijn. Niet alleen de kerk, maar ook het geloofsleven staat in onze huidige samenleving onder druk. De kerk heeft haar centrale plaats in de maatschappij moeten inleveren. Het gevaar is dat wij als gelovigen, net als de leerlingen voor het pinkstergebeuren, ons dan ook maar gaan terugtrekken, in de hoop dat het slechte weer zal overtrekken en er betere tijden zullen aanbreken.

Diaken Hennie Witsiers

Jeugd & Jongeren

EERSTE COMMUNIE EN VORMSEL

De week na Pasen zou het vormsel plaatsvinden in onze parochie en zou ook de eerste groep communicantjes hun eerste communie ontvangen. Dat moest helaas worden uitgesteld. Ook de bijeenkomsten om de kinderen daarop voor te bereiden moesten afgelast worden. Maar de voorbereidingen gaan wel door!

Op verschillende manieren zetten we de programma's om naar digitale activiteiten of activiteiten die de kinderen thuis met hun ouders kunnen doen. Zo hebben we voor de communicantjes het paasverhaal dat we normaal vertellen, dit keer opgenomen als filmpje zodat de kinderen het via YouTube konden bekijken.

De vormelingen gaan hun voorbereidingen voortzetten via digitale vergadermiddelen. Zo houden ze contact met elkaar en zijn ze er straks helemaal klaar voor als de vormselviering weer door kan gaan.

pastoraal werker Lara van der Zee

ACTIVITEITEN IN DE SCHAKEL

afgelast tot nader bericht

ALBERTINUMLEZINGEN

afgelast tot nader bericht

*Pasen, een feest al eeuwenlang gevierd,
nu door corona ernstig ontsierd.
Een feest van lente en licht,
door een virus volledig ontworcht.
Een goede paaswens klonk bijna ongemanierd.*

*Het lentelicht: maar toch veel verdriet:
om menig mens die ons onverwacht verliet.
Afscheid namen we in kleine kring,
verspreiding van het virus was in het geding.
Kome er toch weer een halleluja
in het verschiet.*

Toon van Duifhuizen

OUDERENVIERING

Helaas kan door het coronavirus de maandelijkse viering niet doorgaan.

We hopen jullie weer zo snel mogelijk in de Mijlpaal te ontmoeten voor een gezellig samenzijn.

STILLE WEKEN, STILLE KRACHTEN

De week voor Pasen, wanneer we dit schrijven, wordt normaal de 'Stille Week' genoemd, maar nu is het toch wel erg stil in onze geloofsgemeenschap. Het coronavirus heeft het leven voor iedereen, dus ook voor de kerk danig overhoopgehaald.

De vieringen in het weekend, op Witte Donderdag, Goede Vrijdag, paaszaterdag en op eerste en tweede paasdag, het valt allemaal weg. Je zou zeggen, dan is er ook minder werk voor de vele vrijwilligers.

Toch kunnen we ook nu niet zonder 'stille krachten' die er onder andere voor zorgen dat elke dag de Mariakapel wordt geopend, van een bloemetje wordt voorzien en weer gesloten. Ook zijn de gewijde palmtakken opgehaald en aangevuld, is op Goede Vrijdag het kruis mooi zichtbaar achter de glazen deur

geplaatst en is ervoor gezorgd dat de paaskaars werd gewijd. Het luiden van de klokken, zoals in vele geloofsgemeenschappen wordt gedaan,

het moet iemand doen. De Apostelbode die weer bij u wordt bezorgd, het gaat allemaal gewoon door. En zeker niet te vergeten het onderhoud van het kerkhof. Nu alles begint uit te lopen blijft dat doorgaan, rekening houdend met de voorgeschreven gepaste afstand.

Dat alle werkzaamheden worden gedaan, de contactraad is er dankbaar voor, want zonder 'deze 'stille krachten' wordt het

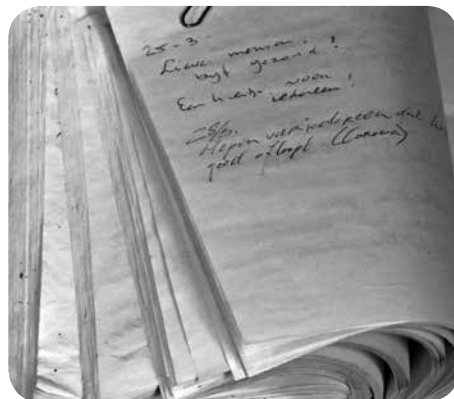
wel heel erg stil.

MISINTENTIES

Omdat er een tijdlang geen vieringen zijn, wordt er contact opgenomen met de nabestaanden over de opgegeven misintenties.

6 juni: Riek van Duifhuizen-Hoeks, Jan Thoonssen, Gerda van Heumen-Loeffen

Gelieve de misintenties voor de maand juni voor 11 mei in te leveren bij Annemarie Schreven, Dorpsstraat 42, tel.: 0487-531191, of per mail: misintentiesjudocus@gmail.com

INTENTIEBOEK MARIAKAPEL

De zorgen van deze tijd komen ook bij Maria in de Mariakapel terecht in het intentieboek dat daar voor iedereen klaarligt.

OPENSTELLING KERK BALGOIJ MET PALMPASEN EN OP EERSTE PAASDAG

Geen vieringen in de H. Johannes de Doperkerk met Palmpasen en op eerste paasdag, maar de kerk was open van 11.00 -12.00 uur voor mensen die een palmtakje wilden ophalen of een kaarsje wilden ontsteken aan de paaskaars. Een kerk versierd met bloemen, overal brandende kaarsen en sfeervolle muziek op de achtergrond voor mensen die behoefte hadden aan een kort moment van bezinning in de kerk. De nieuwe paaskaars 2020 stond met Pasen in de kerk. Nieuw licht in deze moeilijke tijd. Sterkte voor iedereen. Om twaalf uur luiden de kerkklokken. Zelig Pasen.

VIERINGENSHEMA

Uitzending vieringen vanuit H. Antonius Abtkerk Wijchen via YouTube

U kunt deze vieringen live volgen op YouTube via het kanaal: Antonius Abt Wijchen.

U kunt ook klikken op de knop KERKTU op onze website: www.detwaalfapostelen.nl

Wijchen | H. Antonius Abt

Wekelijkse vieringen:

iedere maandag	19.00 uur	Eucharistieviering <i>zonder kerkangers</i> . Martin Claes.
iedere dinsdag	09.00 uur	Eucharistieviering <i>zonder kerkangers</i> . Martin Claes.
iedere woensdag	09.00 uur	Eucharistieviering <i>zonder kerkangers</i> . Martin Claes.
iedere donderdag	09.00 uur	Eucharistieviering <i>zonder kerkangers</i> . Martin Claes & Andreas Inderwisch.
iedere zondag	11.00 uur	Eucharistieviering <i>zonder kerkangers</i> . Martin Claes of Yves Mambueni.

Speciale vieringen:

donderdag 21 mei	11.00 uur	Hemelvaartsdag. Eucharistieviering <i>zonder kerkangers</i> .
zondag 31 mei	11.00 uur	Eerste Pinksterdag. Eucharistieviering <i>zonder kerkangers</i> .
maandag 01 juni	11.00 uur	Tweede Pinksterdag. Eucharistieviering <i>zonder kerkangers</i> .

VANUIT DE CONTACTRAAD

Verslag vergadering van 2 april 2020

Vanwege de coronacrisis werd deze vergadering gehouden middels een zoomsessie. Vier van de deelnemers waren in beeld, twee waren via een telefoonlijn met de anderen verbonden.

De sessie is naar tevredenheid verlopen. We zullen deze wijze van vergaderen de komende tijd voortzetten zolang dat nodig is.

BOUWKUNDIGE ZAKEN

- Op 25 maart is de steiger bij de kerk geplaatst. Op 6 april heeft de aannemer opnieuw gesproken met de betrokken partijen, uiteraard in een zo klein mogelijk gezelschap en met inachtneming van de richtlijnen van de RIVM. Het metsel- en voegwerk zal worden beoordeeld en waar nodig hersteld en het in de kerk aanwezige asbest wordt verwijderd. Eind april begint men met het leiwerk.

- Op 14 april zijn de wijzers en de wijzerwerken van de torenklok gedemonteerd. Mogelijk is de verlichting van het uurwerk bij het verschijnen van deze Apostelbode al gereed.

- Bij het Heilig Hartbeeld is een stroomkabel aangebracht voor een schijnwerper.

- We zijn nog in afwachting van de offerte voor de nieuwe beplanting bij het beeld en in de pastortuin.

- Jos Poels en Tien Theunissen gaan de stoep achter de pastorie vervangen. De tegels hiervoor zijn al gereserveerd.

VASTENACTIE

Vanwege de coronacrisis is de Vastenactie verplaatst naar het najaar. Collectanten zijn nog steeds welkom. Zij kunnen zich melden bij Peter Sanders (tel. 024-6222178).

BEGRAAFPLAATS

- De administratie van de betalingen van verlengingsverzoeken kan beter. In de eerstvolgende beheerdersbijeenkomst zal dit probleem worden aangekaart.

- De werkgroep Rood van het Erfgoedplatform van de gemeente Heumen is nog niet klaar met de inventarisatie van eventueel te behouden graven op onze begraafplaats. We wachten af tot na de coronacrisis.

ENKELE ANDERE ZAKEN DIE AAN DE ORDE ZIJN GEWEEST

- De plannen voor het nieuwe vieringenrooster
- Uitstel werkgroepenbijeenkomst en gesprekken met diversen

zonder wijzers

COMMUNICANTEN

Pastor Yves vertelde tijdens een van de laatste bijeenkomsten aan de communicanten over hoe kinderen gedoopt worden. Aangezien de groep communicanten met twintig kinderen dit jaar best groot is (vanuit de dorpen Heumen, Overasselt, Nederasselt, Balgoij en Alverna), wordt er tijdens de bijeenkomsten in twee groepen gewerkt. Tijdens de bijeenkomsten is er een theoretisch gedeelte waarbij de kinderen in een mooi vormgegeven boekje werken en een praktisch gedeelte waarbij ze actief in de kerk bezig zijn. Dat kan een speurtocht zijn, een puzzel of het naspelen van een doop (foto). Dit samen noemen we het 'Schatkistenproject'. De groepen worden begeleid door pastor Yves en Liza Matijssen. Zij worden daarbij ondersteund door hulpouders van de communicanten. We beginnen de bijeen-

komst gezamenlijk en sluiten ook gezamenlijk af met een drankje en wat lekkers.

Alle communicanten keken uit naar hun eerste communie in mei en het is dan ook heel jammer dat dit niet door kan gaan. Maar als de eerste communie later op een andere datum plaats kan vinden is het extra feest. Zeker omdat we in deze tijden beseffen dat we vooral blij en gelukkig moeten zijn met alles wat we hebben. We moeten er voor elkaar zijn en hier samen doorheen. En dat is de reden waar-

om het straks extra feest is, met hopelijk al onze familie en vrienden erbij in goede gezondheid!
#staysafe

Natasja van Hout

PALMZONDAG

In de vroege morgen van 5 april, Palmzondag om 8.00 uur, heeft pastor Yves een eucharistieviering opgedragen in de kerk van Overasselt. In deze viering zijn de palmtakjes gewijd voor de geloofsgemeenschappen van Heumen, Overasselt, Nederasselt en Balgoij.

Na de viering werden de palmtakjes meegenomen naar de vier kerken. Deze kerken waren elk één uur opengesteld om de mensen de gelegenheid te geven een palmtakje te komen ophalen, een kaarsje aan te steken of voor een persoonlijk gebed.

Deze vier kerken waren op eerste paasdag ook geopend om in stilte een bezoek te brengen in de kerk bij het licht van de paaskaars.

Tijdens de paaswake zijn ook devotieltjes gewijd voor alle geloofsgemeenschappen.

Op deze wijze hebben we geprobeerd de Kerk een licht te laten schijnen in deze eenzame en stille tijd.

Liza Matijssen

H. Antonius Abtkerk Overasselt

H. Antonius Abtkerk Nederasselt

NIUWE DIRIGENT KOOR NEW CHALLENGE

Na zeven jaar hebben wij afscheid genomen van onze dirigent, Erik Fortier. Erik heeft ons deze lange tijd niet alleen gedirigeerd, hij begeleidde ons ook op piano en arrangeerde zelf de muziekpartijen. Wij wensen Erik veel succes toe in zijn verdere carrière.

Wij hoefden gelukkig niet lang te zoeken naar een nieuwe dirigent. Toen ik Hans Elbers vroeg of hij ervoor openstond om dirigent te worden van ons koor, zei hij volmondig "ja". Hans is geen onbekende van koor New Challenge. Een kleine tien jaar terug was Hans ook al een aantal jaren dirigent van ons koor. Vanaf 1 februari zijn wij gestart met Hans. Direct al met veel plannen en een aantal nieuwe liederen gingen wij aan de slag om ons vooral voor te bereiden op de komende Pasen. Het voelde direct al heel vertrouwd. Hans Elbers begeleidt ons ook op piano maar onze droom is om in de toekomst begeleid te worden door een klein combo. Mocht er iemand zijn die ideeën heeft of iemand kent die hier wel oren naar heeft, dan horen wij het graag.

Onze eerste uitvoering met Hans Elbers als diri-

gent zal nog even op zich moeten laten wachten. Zoals iedereen wel weet leven wij nu in coronatijd. De repetities liggen op dit moment dan ook stil. Wij hopen snel weer aan de slag te gaan maar vooral hopen wij elkaar gezond te kunnen treffen tijdens ons eerste optreden met Hans in de H. Georgiuskerk van Heumen.

Ilona Wijnakker-Kuhnen
Voorzitster New Challenge

VRIJWILLIGERSDAG AFGELAST

In de Apostelbode van april stond de aankondiging van de vrijwilligersdag op 26 april. De aankondiging was al weg voordat de maatregelen in verband met het coronavirus werden afgekondigd. De contactraad zal te zijner tijd gaan bekijken of we in het najaar een datum kunnen plannen voor het vrijwilligersfeest of dat het uitgesteld wordt naar volgend jaar.

Wij wensen iedereen een goede gezondheid en hopen dat de maatregelen weer snel versoepeld kunnen worden, zodat het sociale leven weer op gang komt.

Contactraad Heumen

HET INTERIEUR VAN DE OUDE SINT-VICTOR (DEEL 1)

In deze uitgave van de Apostelbode een kort stukje over het unieke De Crane-orgel wat we kunnen aanschouwen in de oude Sint-Victor. Dit orgel is een eenklaviersorgel en gemaakt in 1770 door de Culemborgse orgelmaker Mattheus de Crane. Het is gedecoreerd met beeldhouwwerken van de hand van Petrus Verhoeven. Mattheus was de zoon van Jan Willem de Crane die stadsorganist was van de Barbarakerk in Culemborg. Deze zoon raakte er zo door geïnspireerd dat hij zelf orgels ging maken en van deze De Crane-orgels zijn er nog drie overgebleven; ze staan in Est, Waspik en in de oude Sint-Victor te Batenburg. Het orgel werd in 1987 al eens integraal gerestaureerd. Bij die gelegenheid werden de Mixtuur en de Trompet, die rond 1900 moesten wijken voor twee strijkers, gereconstrueerd. Bij de restauratie in 2015 werden de gevolgen van uitdroging, ontstaan in de voorgaande jaren waarbij veel houten onderdelen beschadigd en defect raakten, hersteld. Windkanalen, windlade en mechaniekonderdelen werden gerepareerd en bovendien is het binnenwerk gereinigd en

werd het zeer fragiele pijpwerk gerestaureerd. Bij de heringebruikname op 13 november werd het De Crane-orgel bespeeld door Gert Oldenbeuving. En na deze zeer ingrijpende restauratie kunnen wij weer zeer lang genieten van dit unieke orgel.

Hans Vermeulen

VANUIT DE CONTACTRAAD

Op 7 april hebben we via e-mail en telefoon de lopende zaken besproken.

- Dat alle vieringen in onze kerk nu gevolgd kunnen worden via internet (www.detwaalfapostelen.nl rechtsboven via de knop KerkTV) is geweldig. Omdat alleen de voorganger(s) en lector in beeld komen, speelt het punt van privacy niet.
- Het parochiebestuur heeft toestemming gegeven de spotjes rond het priesterkoor en in de dagkapel te vervangen door ledlampen.
- Met de Broederschap Kevelaer moet afgesproken worden waar de viering op Maria-Tenhemelopneming (15 augustus) gehouden kan worden. Jarenlang heeft de Broederschap bij goed weer een viering op de Molenberg mogelijk gemaakt en bij slecht weer in onze kerk. Helaas heeft zich nog geen coördinator aangemeld voor de organisatie. Vanwege de corona-onzekerheden denkt de contactraad daarom dat we al blij mogen zijn als de komende viering in onze kerk kan doorgaan, eventueel met gebruikmaking van de Lourdesgrot.
- Dit jaar moeten verschillende clusters hun vrijwilligersuitje nog gaan organiseren, maar de organisatie daarvoor dient vanwege de coronamaatregelen noodgedwongen even opgeschort te worden. Veel vrijwilligers horen immers tot de risicogroepen en we moeten echt voorzichtig zijn. Het parochiebestuur wordt gevraagd om zo nodig de budgetten pas volgend jaar aan te spreken.

IN MEMORIAM: AN ARTS-GILING

Op 16 maart jl. is volkomen onverwacht An Arts-Giling op 86-jarige leeftijd overleden. In 2014 hebben we haar nog gehuldigd omdat ze al veertig jaar lang lector in onze kerk was! Ze is lector gebleven totdat ze in 2018 naar Tilburg verhuisde. Veel parochianen zullen haar herinneren, laten we haar gedenken in onze gebeden.

Theo van der Weegen

VITALITEIT NU

Het zijn hectische tijden waarin we thans leven. De media worden gedomineerd door het coronavirus en de overheid is genooddaakt steeds strengere maatregelen te

nemen die steeds vaker consequenties hebben voor ieder van ons. Wie had enkele weken geleden kunnen voorspellen dat er besloten zou worden om de vieringen in onze kerken in het weekend tot juni niet door te laten gaan. En wat betekenen al die maatregelen voor bijvoorbeeld uitvaarten of huwelijken. We beseffen nu vooral dat we ook in deze tijd op elkaar aangewezen zijn. Het zijn uiteindelijk allemaal tijdelijke maatregelen maar ze hakken er zwaar in en dwingen ons om het beste uit onszelf te halen.

Enige jaren geleden zijn we gestart met onderzoek naar hoe we onze geloofsgemeenschap vitaal kunnen laten zijn. Vitaal is daarbij vertaald als 'het reageren op veranderingen in de maatschappij waarin we leven'. Onze reactie op deze veranderingen wordt bepaald door onze christelijke achtergrond, het katholieke geloofsleven en de set van waarden waar we voor staan. De komende tijd zal blijken hoe 'vitaal' onze geloofsgemeenschap is.

Er is de afgelopen jaren veel gebeurd dat van invloed is op onze vitaliteit. Zo meldde het CPB dat de ontzuiling verder en sneller is doorgestaan dan vijf jaar geleden werd ingeschat. We zien bijgevolg dat het katholieke geloofsleven nog minder diep is verankerd dan we dachten. De migrantenproblematiek en de integratie van mensen met een migrantenachtergrond is belangrijker geworden dan we dachten. Thema's als eenzaamheid en armoede, ook in deze tijd van grote welvaart, staan bovenaan op de publieke agenda. Het toont alleen maar aan dat onze maatschappij voortdurend verandert en dat wij daar onze eigen rol in moeten spelen.

Gelukkig zien we vele initiatieven binnen onze geloofsgemeenschap die tot doel hebben de maatschappelijke ontwikkelingen in te brengen in onze geloofsgemeenschap. Hierbij denk ik aan:

- De activiteiten die georganiseerd worden door de activiteitencommissie met als primair doel om ons kerkgebouw beter te leren kennen. Het streven is om ons kerkgebouw 'open te zetten'. De uitspraak van vele Wijchenaren is immers: "we kennen het kerkgebouw van buiten maar eigenlijk niet van binnen". Bovendien geven de thema's van de activiteiten een mooie inkijk in de vaardigheden van leden van onze geloofsgemeenschap.

- Samen met Parousia en de protestantse ge-

meente zijn we al meerdere jaren actief bij het in beeld brengen van de waarden van het christelijk geloof in de huidige tijd bij het levend kerstverhaal en de Passion.

- Pastor Lara van der Zee is enthousiast aan de slag met communicanten en vormelingen. En samen met de vrijwilligers vormt zij een nieuwe kern van inspiratie.
- Inmiddels hebben we al meerdere migranten en statushouders die in Wijchen een woning hebben gekregen, die zich inzetten voor onze geloofsgemeenschap. Een voorbeeld van 'zorg voor de medemens.
- Ons pastoresteam ontwikkelt nieuwe initiatieven voor onze geloofsgemeenschap waarbij

actualiteit en eigen waarden centraal staan.

- De voedselbank en het werk voor de armen zullen met initiatieven voortdurend in onze aandacht staan.

Kortom er gebeurt veel en de laatste jaren is uit niets gebleken dat de huidige vrijwilligers zich niet willen inzetten voor de vitaliteit. De groep vrijwilligers wordt echter kleiner, dus hebben we nieuwe vrijwilligers nodig om de noodzakelijke vernieuwing die vitaliteit van ons vraagt te kunnen realiseren.

Hein Kroft

H. JOZEFKERK - ALVERNA

IN MEMORIAM RIEN SMITS (1939-2020) EN RINA SMITS-BURGERS (1939-2020)

Op 25 en 26 maart werd onze geloofsgemeenschap heel erg getroffen door het coronavirus waardoor we heel kort na elkaar **Rina Smits-Burgers** en **Rien Smits** verloren die allebei erg veel voor onze Jozefkerk hebben betekend.

Rien was al een tijdje gestopt in verband met zijn gezondheid, maar heeft jarenlang de kerkhofadministratie verzorgd en maakte voor ons een eigen kerkhofreglement waar nog steeds gebruik van wordt gemaakt.

Rina was nog altijd actief en was vorig jaar vijftienvijf jaar aan onze kerk verbonden. Ze nam deel aan het liturgisch beraad en hield namens onze gemeenschap contact met de families van de overledenen en zorgde ervoor dat deze allemaal een uitnodiging kregen voor de Allerzielenviering. Daarnaast verzorgde ze de weekagenda,

waarin ze vaak ook kleine overwegingen een plaats gaf, en schreef ze alle intenties in. Als het nodig was, wisten de mensen haar ook thuis te vinden en Rina vond dit geen enkel probleem.

Als vrijwilliger gaan we haar heel erg missen. Het overleg dat we veelvuldig hadden, valt nu weg en andere mensen zullen voortaan de liturgische boeken klaar moeten leggen. Haar stem – ze was onze vaste lector tijdens de vieringen op de derde vrijdag – zal nu niet meer klinken.

Twée lieve mensen zijn te snel uit ons midden weggenomen. Vlak voor hun overlijden stuurden ze ons nog een bericht. Het was de wens dat het ons allemaal heel erg goed mocht gaan. Dat is nu ook ons gebed

voor Rien en Rina: dat het ze goed mag gaan, geborgen in Gods hand. Bedankt voor alles. We zullen jullie niet vergeten!

Anny Rosmalen

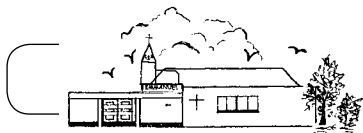
OPROEP!!

Onder het motto vele handen maken licht werk is de contactraad op zoek naar iemand die het secretariaat en de administratie kan komen versterken. De werkzaamheden zijn van uitvoerende aard, waaronder bijvoorbeeld het uitwerken van de weekagenda.

De benodigde tijd is ongeveer één tot twee uur per week. Om op de hoogte te blijven is een contactmoment (bij voorkeur op woensdag) gewenst maar niet noodzakelijk omdat tegenwoordig ook veel via e-mail gecommuniceerd kan worden. Als onderling goede afspraken gemaakt worden kan het eventueel ook afwisselend door meerdere personen uitgevoerd worden.

Degene die ons wil helpen of eerst nog meer informatie wil hebben kan contact opnemen met Anny Rosmalen tel. 06-29277272.

De contactraad

VANUIT DE CONTACTRAAD

Vorige keer schreef ik over de drukke periode van de Goede Week en Pasen, maar dat is heel anders gelopen. Het drukke was niet zoals het was bedoeld en zelfs werd het op veel plekken erg stil. Naast de vieringen die in onze kerk niet door konden gaan, hebben we het afscheid van Gerard Broekhuijsen als koster/lector uit moeten stellen en ook de rozenkrans konden we niet samen bidden. En bovenal kwamen we elkaar veel minder of helemaal niet tegen.

Onze bezoekgroep gesteund door enkele anderen heeft in deze periode extra werk verzet; hulde daarvoor.

Op woensdag 3 juni hebben we onder voorbehoud een vergadering van de contactraad gepland.

Namens de contactraad,
Tini Poos

OVERPEINZING

Het was een wonderlijke Pasen dit jaar en ook een bijzondere Goede Week.

Beide hebben we heel anders moeten beleven dan in voorgaande jaren doordat we alle sociale, niet strikt noodzakelijke contacten moeten vermijden.

Het coronavirus beheerst de samenleving en laat pijnlijk duidelijk zien hoe belangrijk het contact met je familie, burens, vrienden en omgeving is. Dat de mens bij uitstek een sociaal dier is. Vieringen volgen op de televisie kunnen het gevoel van samen vieren in een kerk nooit helemaal evenaren, hoe goed ze ook zijn.

We missen in onze Emmanuelkerk ook de contactmomenten buiten de vieringen om. We beseffen hoe pijnlijk het is als een dierbare overlijdt en er geen afscheid kan worden genomen en de uitvaart in heel beperkte kring plaatsvindt. De troost die je daardoor moet missen en de extra pijn door nu alleen in huis te moeten blijven. Zelfs je gebruikelijke bezigheden zoals clubjes, zangkoren, samen sporten etc. is nu niet meer mogelijk waardoor het gemis nog sterker drukt.

De noodgedwongen isolatie geeft echter ook wel rust en meer tijd om eens na te denken over hoe en waar we altijd druk mee bezig zijn. Je neemt meer afstand en meer tijd voor zelfreflectie; wat is nu echt belangrijk voor mij en mijn dierbaren.

Je beseft hoe broos het leven is maar ook hoe gelukkig wij zijn om in Nederland te leven waar de gezondheidszorg fantastisch is. Waar we heel dankbaar moeten zijn voor de belangeloze inzet van alle mensen in en rondom die zorg!

Gelukkig zijn er veel communicatiemiddelen waardoor we elkaar toch kunnen spreken en zelfs zien. Maar toch..

We willen toch niet dat een omarming of kus gevaarlijk blijft. Dat je je geliefden niet meer kunt knuffelen of aanraken? Dat we elkaar niet meer kunnen bezoeken.

En dan komt de vraag naar boven: wat hebben we hiervan geleerd, gaan we straks weer op de oude voet verder?

De aarde draait gewoon verder, ook zonder ons. De lente is al uitbundig aanwezig, gaat haar eigen vrije gang, de lucht is schoner dan ooit. Alleen wij, mensen, zijn gekooid.

Misschien, hopelijk, leren we door deze ingrijpende crisis dat we gasten zijn op onze planeet en niet alles naar onze hand kunnen zetten.

En laten we hopen dat we elkaar over niet al te lange tijd weer echt kunnen ontmoeten.

Marion Eling-Huls.

HERBERGKOFFIE

Elke eerste en derde woensdag van de maand drinken we thee en koffie in de herberg van onze Emmanuelkerk. Ook dat is enige tijd niet doorgegaan. Als alles goed gaat zien we elkaar weer op 3 juni tussen 10.00 en 11.30 uur.

Tini Poos

Sint Bernhard-Pinksteren-Gerard-de Korte-Piet van Herpen-Thomas Verbogt-Advertenties-Nieuws uit Maas & Waal-Gemeenschap Malden-Willibrordus.

OPLOSSINGEN :

MEERWAARDE DOOR CREATIVITEIT

Vanuit enkele mensen binnen onze geloofsgemeenschap ontstond het idee om een plek te creëren waar mensen die daar behoefte aan hebben een moment in stilte kunnen zijn, kunnen bidden en eventueel een kaarsje op kunnen steken. Met minimale middelen blijkt inmiddels een echt waardevol plekje te zijn ontstaan. Al velen hebben het moment van overdenken, bidden of het in contact komen met zijn of haar geloof beleefd in de achteringang van onze kerk. Waar voorheen dit bij de Paschalis niet kon, heeft het idee van een kaarsenkapelletje door creativiteit vorm gekregen en levert het meerwaarde op. Meerwaarde om ons geloof en de hoop te versterken zoals treffend middels een spandoek boven de ingang staat te lezen.

Uiteraard binnen de regels door een maximum van twee personen tegelijk binnen en voldoende ruimte eromheen levert het ook voor de gezondheid geen probleem op. Behalve voor jezelf of voor anderen bidden kan ieder ook zijn gedachten delen door ze te noteren in een schrift. Ook daar maakt de bezoeker inmiddels geregeld gebruik van. Het is goed te merken dat we de verbondenheid die we aldoor bemerken binnen onze geloofsgemeenschap ook nu zien, zelfs toen het alleen ter plekke bleek doordat de deur openstond. Een open deur doet altijd goed, zelfs als je voorzichtig moet zijn met contact maken kan dit in gedachten contact maken je goed doen! Daar gaat het nu in deze tijd om: goed doen en gezond blijven!

Gerard Arts

GEDACHTE BIJ DEZE VREEMDE PERIODE

Wat een vreemde periode maken we als mensen, als mensen van een geloofsgemeenschap mee. De meesten van ons hebben nog nooit een situatie als nu meegemaakt of zelfs van horen zeggen. Voor een aantal roept het herinneringen aan de oorlog op. We hebben heel erg moeten wennen en zelfs nu nog voelt het raar om afstandelijk te doen. Zelfs een simpele hand of het kusje van een kind of kleinkind voor de ouder of grootouder is nu beter van niet. Als je ziet hoe vaak er inmiddels gebruik gemaakt wordt van de plek ingericht als kaarsenkapelletje in onze kerk, vraag ik me af of het ook een positief effect zou kunnen krijgen op kerkbezoek, beleving van geloof, hoop in zijn algemeenheid en voor ons als Paschalische gemeenschap in het bijzonder. Realiseren we ons misschien dat zo'n moment van bezinning, overdenken ook in de gewone situatie waardevol is? Dat het wel degelijk meerwaarde voor je kan opleveren even stil te staan in onze doorgaans zo gejaagde wereld. Soms lijkt het dat ouderen dat zich beter realiseren en er tijd voor maken dan de dertiger, veertiger en vijftiger van nu. Als je bijvoorbeeld nu ziet hoe vaak men op een later te bepalen tijdstip een overledene alsnog wil gedenken door een afscheid met meerderen. Onze kerk kent dit gedenken en blijvend herdenken natuurlijk altijd al middels intenties. We kunnen als geloofsgemeenschap alleen maar hopen dat we dit ook vaker willen blijven doen in de toekomst in onze kerk. Dat zo verbondenheid weer zichtbaar wordt ook na deze moeilijke tijd voor velen. Maar niet alleen de overledenen herdenken, ook de stappen maken erbij te willen horen door doopsel, eerste heilige communie, het vormsel en het wekelijks vieren met elkaar zijn bij deze van harte aanbevolen!

Blijf gezond en tot ziens in onze kerk als het weer mag met velen!

Gerard Arts

HART ONDER DE RIEM

Bij pastor Yves en de contactraad van Nederasselt is het idee ontstaan om alle inwoners van Nederasselt via een kaartje een hart onder de riem te steken. Als kleine gemeenschap willen we via deze weg ook iedereen vragen om goed voor elkaar te zorgen en als het kan te helpen.

Hieronder de tekst:

Lieve mensen van Nederasselt

We leven in een zeer moeilijke tijd. De coronacrisis heeft ons ertoe gedwongen afstand te nemen van elkaar en zo onszelf te beschermen en de verspreiding van het virus te beperken.

Ondanks deze maatregelen zijn dit allemaal geen redenen om onze vrienden, de mensen van wie we houden en elkaar te vergeten.

Met deze kaart willen we een ondersteuning zijn om te laten weten dat we aan u denken. In deze week voor Pasen houden we u in ons hart en zorgen we voor een extra gebed, speciaal in deze Goede Week. Jezus overwon de dood. We vertrouwen erop dat we met Hem het coronavi-

rus en andere ziekten zullen overwinnen. Zodat we opnieuw zullen en kunnen genieten van het geschenk van nieuw leven dat God ons geeft door de passie, dood en de opstanding van zijn geliefde Zoon Jezus Christus.

Wanneer u zich eenzaam voelt, bedenk dan dat wij, uw geloofsgemeenschap, van u houden en voor u bidden.

Zalig Pasen toegewenst.

pastor Yves Mambueni

PALMZONDAG

Op zondag 5 april werd er de gelegenheid gegeven om in de H. Antonius Abtkerk van Nederasselt een palmtakje te komen halen. Tussen 9.30 en 10.30 uur was de kerk geopend. Tijdens dit uur was er voor iedereen die daar behoefte aan had, gelegenheid om in deze moeilijke tijd zijn eigen gedachte te laten gaan en een moment van bezinning te vinden. Ilja van Luijk speelde onder tussen met gepaste muziek op de piano.

Corné Schaap

WIJ GEDENKEN

Onderstaande teksten worden in de regel gemaakt door de voorgangers van de uitvaarten. Indien er geen pastor bij de uitvaart is betrokken, is er een mogelijkheid om tekst aan te leveren die maximaal 500 tekens incl. spaties beslaat.

Gerda van Haren-de Kleijn werd geboren als jongste dochter in een gezin in Ewijk op 26 september 1937. Ze trouwde met Ries en kreeg vier kinderen, waarvan ze er een verloor voordat hij het levenslicht mocht zien. Voor vier kleinkinderen was ze een lieve en trotse oma. Haar passie voor bloemen en planten zagen we terug in de tuin en in de bloemen in hun huis. Gerda stond altijd klaar voor anderen en had oog voor de zwakkeren in de samenleving. Ook had ze oog voor detail in de manier waarop ze zich kleepte en op pad ging. Tot op de laatste dagen was alles tot in de puntjes verzorgd. Ineens was ze er niet meer. Er is ongeloof over de snelheid waarmee ze is vertrokken, vijf maanden na Ries. Na de uitvaart op 26 maart in Balgoij is er afscheid genomen van Gerda in het crematorium.

In liefdevolle herinnering gedenken wij **Toon Keseler**, geboren te Heumen op 14 november 1945 en overleden op 22 maart 2020. Hij groeide op met zijn broers en zussen op de boerderij aan de Heegtseveldweg. Toon was een echte doener, ging naar de LTS voor het vak timmerman. Hij werd een echte vakman, zijn handen hebben vele mooie dingen gemaakt voor familie en vrienden. Na zes jaar verkering met Riky, trouwden ze in 1972 en kregen drie dochters, later vijf kleinkinderen. Na vijfenveertig jaar in de bouw ging hij de VUT in. Daarna deed hij veel vrijwilligerswerk, onder andere voor de kerk en museum de Lage Hof, werkte hij thuis in de tuin en wandelde hij veel met als jaarlijks hoogtepunt de vierdaagse. Na de uitvaart in Heumen, is er afscheid genomen in het crematorium.

Plotseling ging het heel snel en werd alles anders. Op 25 maart overleed **Rina Smits-Burgers** en op 26 maart haar man **Rien Smits**. Groot is het verdriet om het heengaan van deze beide mensen. Verdriet bij kinderen en

kleinkinderen, maar ook bij iedereen die hen kende. Twee lieve mensen die te snel uit ons midden werden weggenomen. Vlak voor hun overlijden stuurden ze nog een bericht. Het was de wens dat het ons allemaal heel erg goed mocht gaan. Dat is nu ook ons gebed voor Rien en Rina: dat het ze goed moge gaan, geborgen in Gods hand.

Toos Albers-Schel overleed op 26 maart en werd 75 jaar oud. Samen met haar echtgenoot Jo woonde ze lange tijd aan de Heilige Stoel en kreeg ze twee kinderen. Toos en Jo waren beiden actief verbonden aan de Antonius Abtkerk te Wijchen. Het was voor Toos een grote slag toen Jo overleed en ze de draad van het leven alleen moest oppakken. Samen met de kinderen en kleinkinderen lukte dat. Toos woonde de laatste jaren aan het Kastanjepad. We hebben haar uitgeleide gedaan vanuit de Antonius Abtkerk te Wijchen op 31 maart. Toos werd begraven bij Jo op de begraafplaats aldaar.

Nel Janssen-Gerrits, weduwe van Thé Janssen, geboren op 23 december 1924, is rustig in haar slaap overleden op 27 maart jl. Door Alzheimer getroffen was zij in een wereld die onbereikbaar was voor anderen. Er is in kleine kring door haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen afscheid van haar genomen. Dat zij moge ruste in vrede.

Op 28 maart 2020 is **Theo Geutjes** in de leeftijd van 77 jaar overleden. Theo is jarenlang collectant geweest in Alverna. Op zijn kaart stond: 'Heb een mooi leven- Maak er wat van- En wees lief voor elkaar'. Theo was (schoon)vader van Valentijn en Esther en opa van Sophie. Op 2 april was het afscheid in Afscheidshuys Wessels dat beperkt was in verband met alle RIVM-regels. De crematie was op 4 april in Nijmegen. Dat hij rust mag vinden bij zijn Schepper.

Op maandag 30 maart waren ze vijfenzeventig jaar getrouwd, **Theo Kersten** en zijn Annie. Omdat hij al enkele jaren in de Weegbree woonde, konden ze deze feestdag vanwege alle coronamaatregelen niet samen doorbrengen. Het personeel had een filmpje gemaakt waarin Theo een tekening van een groot hart vasthield. Het was een felicitatie voor zijn vrouw. Stralend keek hij in de camera en Theo leek een goede dag te hebben. Amper twee dagen later stierf hij zonder familie. Het verdriet was groot, maar ondanks alle beperkingen konden zijn vrouw, hun vier kinderen en negen kleinkinderen toch op een intieme en warme ma-

nier afscheid van Theo nemen in crematorium Waalstede in Nijmegen. Van de achterkleinkinderen – het zesde werd vier dagen na zijn overlijden geboren – lag een klein boeketje met rode rozen bij hun grootopa. Samen met alle andere bloemen vertelden ze hoeveel Theo voor iedereen in zijn naaste omgeving heeft betekend. Theo was een Mariakind en aan haar hebben we hem heel bijzonder toevertrouwd. We wensen zijn familie heel veel kracht om dit verlies samen te dragen.

Jo Vink werd als zevende geboren in een gezin van negen kinderen op de Valenberg in Overasselt, op 29 oktober 1933. In zijn jonge jaren zat hij in veel verenigingen, trouwde in 1960 met Marietje en ze kregen samen drie kinderen, klein- en achterkleinkinderen. Deze maand zouden ze hun zestigjarig diamanten huwelijk vieren. De organisatie had Jo al helemaal voorbereid. De kaarten waren de deur al uit toen de overheidsmaatregelen vanwege het coronavirus werden afgekondigd en het feest afgezegd moest worden. Rond zijn tweeënveertigste werd Jo arbeidsongeschikt en vanaf 1989 werd hij afhankelijk van zijn rolstoel. Zijn sociale contacten werden steeds meer gedaan met zijn computer en iPad. Op 29 maart 2020 is hij overleden. We hebben op 3 april zijn uitvaart gevierd in het crematorium Waalstede.

'In dierbare herinnering aan **Maat van Haren**' stond er op zijn bidprentje. Maat is geboren in Balgoij op 3 augustus 1947, hij overleed in Grave op 3 april 2020. Maat stond voor iedereen klaar, voor zijn familie maar ook voor de gemeenschap. Hij had weleens een grote mond, maar een hartje van goud. Dat was ook Maat! Een bijzondere Ballegoijse mens, altijd aanwezig, overal mee bemoeien, in het bezit van een gigantische balpencollectie, bijzonder geheugen voor datums. Een familie die trots was op Maat, een tevreden man, heel bijzonder, 'onze zorgbroer'. Hij had niet veel nodig zoals zijn broers en zussen, neven en nichten dit verwoordden op zijn bidprentje. Wij hebben afscheid genomen van Maat en hebben hem te ruste gelegd op het parochiekerkhof in zijn geboorteplaats.

Lies Schoock werd geboren in Heumen op 13 oktober 1928. Lies komt uit een gezin met dertien kinderen. Zij woonde vlak bij Wiel Peters en toen ze 17 waren kregen ze verkering. Een zorgzame, behulpzame vrouw. Huwelijksfeesten werden gevierd: 25-40-50 jaar. Helaas is haar man Wiel op

de dag dat ze 55 jaar getrouwd waren overleden. Lies hield van bloemschikken, tuinieren, en daarin was ze een pietje-precies. Voor de kinderen werd er vaak kleding gemaakt en ook hersteld als dat nodig was. Op latere leeftijd ging ze volksdansen. Op 9 april is Lies heengegaan. Onrustig zoekend, dwalend in gedachten. Nu de rust gevonden, dat zal het verdriet van haar kinderen en kleinkinderen verzachten.

Jan Jetten, geboren 14-10-1931 en overleden 09-04-2020. Jan was de oudste van een gezin van 15 kinderen. Hij werd metselaar, ging in militaire dienst. In 1957 leerde hij Nellie kennen. Ze trouwden en kregen twee kinderen: Wim en Lia. Wat was hij trots toen zijn eerste kleinzoon Roy werd geboren. Later kwa-

men nog Luke, Mark en Willem. Hij was een lieve opa, hij ging mee vissen, naar het oorlogsmuseum, de dierentuin, enz. Toch heeft Jan ook veel verdriet gekend, er vielen broers en zussen weg, en in 1995 overleed zijn zoon Wim. Daar heeft hij nooit vrede mee gehad. Zijn vrouw Nellie overleed in 2013, dat was een groot gemis. Zijn leven kreeg een andere wending hij werd eenzamer. Op 31 maart werd Jan erg ziek, corona. Op 9 april is hij in het bijzijn van zijn geliefden rustig ingeslapen. Een zorgzame lieve vader, opa is van ons heengegaan. We hebben afscheid genomen in het crematorium Waalstede.

Op maandag 6 april overleed in de Meander te Wijchen: **Truus Jansen-Straten**. Zij werd 85 jaar. Truus was de oudste in het gezin Straten van de Koeweg. Na afloop van de uitvaart in besloten kring, is zij op paaszaterdag op het kerkhof bij de Antonius Abt bij haar echtgenoot Herman Jansen begraven. Herman, overleed in december 1988. Hun vijf kinderen, hun partners en de kleinkinderen herinneren Truus als een uiterst zorgzame moeder, oma en vrouw voor iedereen die zij liefhad. Zij liet iedereen in zijn waarde, en haar gastvrijheid was grenzeloos.

Sint-Antonius Sint-Victor Sint-Johannes Sint-Bernhard	Pinksteren Vastentijd Goede Vrijdag Aswoensdag	Andreas Inderwisch Yves Mambuenei Makiadi Gerard de Korte Martin Claes
Hennie Witsiers Donny Merx Piet van Herpen Jack van Casteren	Thomas Verbogt Fieke Joke Plamont Toon van Duifhuizen	Wij gedenken..... Vieringschema Vanuit de contactraad Advertenties
Jeugd & Jongeren Even puzzelen Vanuit de redactie Nieuws uit Maas & Waal	Gemeenschap Woezik Gemeenschap Malden Gemeenschap Niftrik Gemeenschap Bergharen	Jacobus Bartolomeüs Simon Petrus Willibrordus

EVEN PUZZELEN

In elk vierkant staat steeds een groepje van drie woorden, die iets met elkaar te maken hebben (bijv. namen van pastores of gemeenschappen van De Twaalf Apostelen). Maar er staat er ook eentje in, die er niet bij hoort. Met de Apostelbode bij de hand en De Twaalf Apostelen in uw achterhoofd komt u er wel uit.

Redactieleden Apostelbode:

Jack van Casteren
Piet van Erp
Piet van Kerkhof
Donny Merx
Theo van der Weegen
Hennie Witsiers

Redactie adres:
apostelbode@detwaalfapostelen.nl

Krijgt u het parochieblad nog niet thuis? Wilt u dat wel en woont u in de parochie? Dan kunt u deze bon invullen, uitknippen en opsturen naar de ledenadministratie, Oosterweg 4, 6602 HD Wijchen, afgeven bij uw plaatselijke geloofsgemeenschap of een email sturen naar administratie@detwaalfapostelen.nl. Woont u buiten de parochie dan worden portokosten in rekening gebracht.

Naam:

Adres:

Postcode+Woonplaats

ONZICHTBAAR

Net terug van een wandeling, weinig mensen gezien. Als er een tegenligger komt lopen we met een grote boog om elkaar heen, in wat voor wereld ben ik terechtgekomen? Ik moet aan gistermiddag denken. In de winkels zaten meisjes achter grote schermen, ze droegen plastic handschoenen. Ik durfde bijna niet te niezen toen ik een kriebel in mijn neus voelde en wilde zo snel mogelijk naar huis. We strijden tegen een onzichtbare vijand en dat valt niet mee. Ik wist niet dat afstand houden van je medemensen zo ingrijpend zou zijn. Ik mis heel veel contacten, de wekelijkse routine is verdwenen, we moeten onze dagen helemaal anders invullen.

Gelukkig zijn mijn partner en ik nog gezond, we kunnen elke dag door de troostvolle lente wandelen. De mensen in onze straat letten op elkaar, wat willen we nog meer in deze vreemde tijd? Hoe het over een half jaar zal zijn weet niemand. Onze kleine wereld draait nog door terwijl de grote wereld worstelt op alle vlakken. Ik kijk niet meer naar alle nieuwsuitzendingen, de beelden van de doodzieke mensen laten me niet meer los. Ik probeer me voor te stellen hoe het is als je geen laatste groet kunt brengen aan een geliefd persoon. Ik denk

aan de mensen die niet op bezoek kunnen gaan bij hun partner in het verzorgingshuis. Ik denk aan alle dingen die elke dag in alle sociale media genoemd worden en voel me machteloos. En al deze dingen vinden plaats terwijl om ons heen de lente zich laat zien in al haar schoonheid, hoe tegenstrijdig kan het leven zijn.

Af en toe volg ik een discussie tussen deskundigen, ze zien er allemaal vermoeid uit. Zal er binnen afzienbare tijd een oplossing gevonden worden? Ik weet het niet maar hoop het wel. Intussen moet de wereldbevolking zich staande proberen te houden te midden van de chaos. Ik heb bewondering voor de mensen die in de ziekenhuizen

werken, zij wisten altijd al dat niets zo breekbaar is als een mensenleven en dat niet alles maakbaar is.

Toch ben ik er van overtuigd dat mensen genoeg veerkracht hebben om uit deze periode te komen. Niets zal nog hetzelfde zijn. Ik was geschokt dat wereldwijd alles binnen enkele weken totaal ontregeld was, dat had niemand voor mogelijk gehouden. Ik wens de leiders van de wereld veel in-

zicht en vooral veel mededogen, dat hebben we nodig. Ik hoop dat we allemaal kunnen ontdekken wat echt belangrijk is in ons eigen leven.

Ik verheug me op een wandeling morgenvroeg, de schitterende lente laat zich niet verjagen, zij gaat altijd haar eigen weg, en ik mag meelopen. Sterkte voor iedereen.

Parochiecentrum | Oosterweg 4 | 6602 HD Wijchen
Tel: 024-6412627 | info@detwaalfapostelen.nl
In verband met het coronavirus is het parochiecentrum gesloten. Informatie via de wegwijs en www.detwaalfapostelen.nl
Buiten de openingstijden alléén in dringende gevallen bereikbaar via het **alarmnummer 06-13934368**
Rekeningnummer Parochie De Twaalf Apostelen:
Rabobank NL70 RABO 0135 4640 48 (IBAN)

Pastoraal team

Martin Claes	pastoor	024-6412627
Yves Mambuëni Makiadi	priester	024-6221276
Hennie Witsiers	diaken	06-20541732
Andreas Inderwisch	pastoraal werker	024-6412627
Jack Steeghs	pastoraal werker	024-6412627
Lara van der Zee	pastoraal werker	024-6412627

H. Antonius Abt | Oosterweg 4
6602 HD Wijchen | Tel: 024-6412627

H. Johannes de Doper | Boomsestraat 2
6613 AH Balgoij | Tel: 024-6412462

H. Judocus | Dorpsstraat 35
6616 AE Hernen | Tel: 024-6412627

Emmanuel | Homberg 25-37
6601 XW Wijchen | Tel: 024-6412627

H. Paschalis Baylon | Woeziksestraat 324
6604 CC Wijchen | Tel: 024-6413232

H. Jozef | Heumenseweg 32
6603 CZ Alverna | Tel: 024-6411171

H. Anna | Dorpsstraat 48
6617 AE Bergharen | Tel: 024-6412627

H. Georgius | Dorpsstraat 32
6582 AN Heumen | Tel: 06-13659042

H. Antonius Abt | Kerklaantje 8
6612 BB Nederasselt | Tel: 024-6221215

H. Antonius Abt | Hoogstraat 5
6611 BT Overasselt | Tel: 024-6221276

Oude H. Victor | Kruisstraat 7
6634 AG Batenburg | Tel: 06-20541732

H. Damianus | Kerkstraat 11
6606 AJ Niftrik | Tel: 06-20541732

GEEF HET GELOOF DOOR

KUN JE JE KORT VOORSTELLEN: WIE BEN JE EN HOE BEN JE BETROKKEN BIJ ONZE PAROCHIE?

Ik ben Bert van Boxtel, geboren 27 februari 1941 en opgegroeid op een boerderij in de buurtschap Lienden, toen nog gemeente Batenburg. Herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog zijn me nog bijgebleven. Hoe ik ben,

is door mijn ouders, zij waren het: ons voorbeeld. Ze zijn 10 mei 1940 getrouwd en hebben veel meegemaakt. Zij hebben ook veel voor de gemeenschap betekend. Ik ben getrouwd met Riet en wij hebben een dochter en vier zonen.

Zij zijn hier gedoopt, hebben hier de eerste communie gedaan en zijn hier gevormd. Ik ben misdienaar geweest, de kinderen en enkele kleinkinderen ook. De betrokkenheid met de parochie doe ik niet alleen, mijn vrouw Riet staat hier helemaal achter en vindt het erg leuk.

OP WELKE MANIER VIND JIJ INSPIRATIE?

Alleen gaat dat niet, maar door een goede samenwerking om aan allerlei vieringen en bijeenkomsten een bijdrage te leveren wèl. Het geeft ons samen en als groep voldoening om te mogen ervaren dat we onze medemensen een tevreden en blij gevoel mogen en kunnen geven. De inspiratie heb ik vooral uit de vele cursussen, twee jaar geloofscursus, avondwake, liturgie enz. maar bovenal vanuit de levenservaringen en gebeurtenissen in ons eigen gezin en ook daarbuiten. Zo in het klein begonnen en geleidelijk uitgebreid. Onze Batenburgse geloofsgemeenschap kon niet meer alleen en in 2004 werd het Kruispunt gevormd: Batenburg, Bergharen, Hernen en Niftrik. We kregen meer en andere contacten en ons gezichtsveld werd groter. Dan komt de samenwerking zoals die nu is, De Twaalf Apostelen. Een naam om trots op te zijn. Samen aan tafel met de Heer. Samen vieren en beleven, organiseren en beleven. Thema's voor vieringen

bedenken en invulling hieraan geven. Belangstelling tonen bij allerlei bijeenkomsten, ook bij andersdenkenden.

HOE KRIJGT JOUW GELOOF EEN PLAATS IN JOUW GEZIN? WAT ZOU JE VAN JE GELOOF WILLEN DOORGEVEN?

Zelf een goed voorbeeld proberen te zijn. Duidelijk zijn met waarom we bidden voor en na het eten. Een kaarsje aansteken bij Maria voor een examen en andere moeilijke momenten. Een goed gesprek met uitleg over wat het geloof met je doet maar ook voor een ander. Er zijn best veel waardevolle momenten, bijvoorbeeld tijdens de handoplegging met de jaarlijkse ziekendag. De pauselijke zegen urbi et orbi op 27 maart die ons tevens een volle aflaat gaf. Het was uitzonderlijk. Met deze wereldwijde coronacrisis hebben wij elkaar nodig. Onze oudste dochter Christine doet ook veel kerkwerk waardoor haar kinderen het ook weer geleerd hebben. Zo geven wij ons geloof door.

HOE KUNNEN WIJ ONZE JONGEREN LOSLATEN OM DAN HET GELOOF OP HUN MANIER VORM TE LATEN GEVEN? EN VERKLAAR?

Het leven gaat verder en de tijden veranderen. De jongeren loslaten kunnen wij door te accepteren, te aanvaarden en ons aan te passen. Ieder kind en persoon in hun waarde laten en kansen geven. Goed nadenken en gemotiveerd antwoorden op vragen. Wij kunnen zelf voorbeelden aandragen om de jongeren tot nadenken te brengen.

DE ESTAFETTEVRAAG VOOR DE VOLGENDE:

In het jaar 2019 is de H. Victorkerk gesloten. Er wordt nu nog gevierd in de oude Victorkerk.

Wanneer bij u in de gemeenschap de kerk gesloten zou worden, wat vindt u dan belangrijk dat er minimaal in de geloofsgemeenschap behouden moet blijven?

Diaken Hennie Witsiers

De Apostelbode is een uitgave van parochie De Twaalf Apostelen en verschijnt in principe tien keer per jaar. Het eerstvolgende nummer komt uit in **juni 2020**. Schrijft u mee? **Kopij voor dit nummer inleveren voor 14 mei 2020 op het parochiecentrum, Oosterweg 4, 6602 HD Wijchen of apostelbode@detwaalfapostelen.nl.** Foutief opgenomen tekst, ontstaan door onduidelijke kopij, en ingezonden mededelingen vallen buiten de verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden kopij te wijzigen of in te korten zonder de inhoud geweld aan te doen. Het vieringschema (incl. de bijzondere vieringen) valt onder de verantwoordelijkheid van het pastoresteam.